

[Kyed.]

den ikke, o. s. v. Hvor vil det føre hen for Samfundet? Dette Princip er vi imod.

Til det ærede Medlem Hr. Korsgaard vil jeg sige, at jeg tror, at er der noget, han ikke skal give sig af med, er det at være Landbrugskonsulent. Det ærede Medlem sagde, at det var en Lykke, at vi fik det i Fjor, som Tilfældet var, for hvis der ikke var blevet dyrket Sukkerroer, vilde det have medført en betydelig større Overproduktion af Svin, end Tilfældet blev. Nu er der ingen Forbindelse mellem Sukkerproduktion og Svineavl, det kender enhver, der har med Landbrug at gøre. Og man ved, at man kan ikke saadan uden videre komme til en Overproduktion af Svin. Der skal gaa en Tid, fra man lader Søerne løbe, og Dyrene fødes, til de kan optage en hel Del af det Korn, og hvad der ellers dyrkes paa Jorden. Det, der vilde være sket, hvis man havde formindsket Sukkerroearalerne, for at blive i det ærede Medlems Vendinger, var det, at man havde købt saa meget mindre Korn fra Udlandet. Den Begrundelse var derfor ikke saa heldig.

Jeg skal sluttelig sige til den ærede Ordfører, der følte sig lidt forarget over, at jeg brugte, hvad skal man sige, en lidt morsom Vending. Det faldt mig nemlig ind, at en Gang paa et Vælgermøde i Vendsyssel sagde en Vendelbo til en Rigsdagsmand, der stod og talte: Det, at du er Rigsdagsmand, det er lovligt, men det er sørgeligt. Det var denne Udtalelse, jeg tillod mig at anvende.

Korsgaard: Der kan formentlig ikke være nogen Tvivl om, at hvis visse Jorder ikke var tilplantet med Sukkerroer, maatte de anvendes til noget andet, og dette andet vilde sandsynligvis blive Byg, og der er dog en ikke ringe Forbindelse mellem Byg og Svineavl. Jeg tror derfor ingenlunde, det var usandsynligt, at der med disse større Bygarealer vilde følge en større Svineproduktion. Jeg maa altsaa fastholde, at der meget vel kan være en logisk Forbindelse mellem disse to Ting. Men i øvrigt, lad os ikke tale om noget andet, lad os tale om Hovedsagen! Og det er den, at Rigsdagen har bemyndiget Sukkerfabrikkerne til at indgaa en kontraktlig Forpligtelse, og nu vil Venstrepartiet nægte at opfylde denne Kontrakt. Det er efter mine Begreber noget ganske uset, og Venstrepartiet burde nu lige godt i denne halvtolyte Time tænke lidt paa, om dette vil være rigtigt. Jeg kalder det ikke moderat-konservativ Politik, jeg kalder det for i Virkeligheden fuldkommen bolschevinsk Politik, dette

ikke at ville vedgaa Arv og Gæld efter Handlinger, som paa et tidligere Tidspunkt lovligt er udført.

Larsen-Badse: Jeg skal tillade mig at fremsætte et Par enkelte Bemærkninger om Ændringsforslag Nr. 187. Jeg deler den almindelige Forbavselse over, at et stort Parti tager den Stilling, som Tilfældet her er for Venstres Vedkommende. Forklaringen paa, af hvilken Aarsag Venstre har taget denne Stilling, har det ærede Medlem Hr. Kyed jo givet, ikke i sin Argumentation, men da han sagde, at det vilde sikkert være korrekt at undlade at stemme, men ikke desto mindre vilde de stemme imod. Jeg drager deraf den Slutning, at Partiet har taget sit Standpunkt, fordi det ønskede ikke at være korrekt, og saa er der ikke mere at sige om den Side af Sagen. Hvad selve Sagens Kærne angaar, er der jo en Realitet bagved, og det er den, at i Fjor manglede vi for at dække vort hjemlige Forbrug ca. 40 000 Tons Sukker; der var, som Forholdene var i Fjor paa det Tidspunkt, der blev tegnet Kontrakter, Udsigt til, at der vilde komme til at mangle yderligere mange Tusind Tons til Dækning af vort Forbrug. Statens Stilling bevirkede, at Produktionen kom op; saa vidt jeg husker, er den i dette Øjeblik 168 000 Tons; det vil sige, den kom saaledes op, at vi er fritaget for at importere Sukker i dette Finansaar, idet vi er i Stand til at dække vort Forbrug med vor egen Produktion. Deri ligger — udover den Fordel, der bestaar i, at Penge ikke skal ud af Landet — tillige den Fordel, som Handelsministeren har peget paa, at der findes overhovedet ikke nogen Art af Produktion, der som Sukkerproduktionen betyder Arbejde og Arbejde og Arbejds løn og Arbejds løn fra A til Z. De Tilskud, som fra det offentlige Side vilde have været at udrede i Form af Understøttelser af forskellig Art, Arbejds løsheds understøttelse og lignende, paa dette snævre Omraade, saafremt denne Anmærkning ikke var vedtaget paa Finansloven i Fjor, lader sig vistnok udregne i Tal temmelig nøjagtigt, men vi vil komme til et Tal, som er langt større end de 1,2 Mill. Kr., som Staten gik ind for.

Hvad det ærede Medlem Hr. Kyeds Beregning af de danske Sukkerfabrikkers Fortjeneste angaar, har den højtærede Minister allerede fremhævet, hvad jeg ogsaa ved er rigtigt, at medmindre Sukkerfabrikkerne havde faaet Garanti for et tilstrækkeligt passende Areal sidste Aar — og dette skete kun gennem Statens Foranstaltning —, saa vilde de ikke for dette Aars Vedkommende